Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26467
Copyright: Admont, Benediktinerstift

thiū scribenī art. Si bene dixerit ſpū. qs supplet locum
idiote. Quom dicē amē ſup tuā benedictio, nē qm qd e necit
qd dicas. Ex q ostendit nō posse idiotā respondere uerū
ēē qd dr. nante intellexerit. Et oratione dnica qm
ad cōpletionē pfecti mysterii tota addim fundit
ecclā. seqt in ēclusione eiūdē orationis sacdos & dic
Libera nos qs dne ab omib; malis pteritis. p̄sentib. & fu
turis. Hi qb. ūbis mala pterita aqb. liberari petim. pec
cata nra ī ſacta intelligenda s. Quo & si actio iā
cessauī in nob tamē reat man & in diuina indulgentia
deleat. Vnde admonet scriptā dicēs. Fili peccata ne adici
as iterū. si de pteris deprecare ut i dimittant. Mala ū
p̄sentia qa cotidie peccam. & cotidie necesse habem
dicē dimitte nob debita nra possunt intelligi. & cot
idiana peccata nra in animo. & accidentē sepe diūsi
languorē & affilictionē in corpore. & extrinsecē irru
entē innumere calamitates. ut fames. pestilentia. gla
dī. & cetera huīm picula. Que omia quotiens cunq;
patim. eī debem implorare auxiliū. q sol sua pietate
& animas curat & corpora. & nouit qndo filiis suis qs
ad eternā hereditatē p parat. & flagellū correctio
nis. & dulcedinē consolationis adhibeat. Futura
& iā mala qd aliud intelligenda s in quecunq; nob
accide possunt saluti & paci contria. siue p tēpta
cionē diaboli. siue pa dūsitates & miserias scli